

**Θεατρική Ομάδα 2510 Θέλουμε να δώσουμε φωνή σε αυτούς που τη στερήθηκαν
Συνέντευξη στη Μαρία Ατσελέ**

(από το τελευταίο (εβδομαδιαίο) φύλλο (10/3ου) του «Δρόμου της αριστεράς»)

Αντιγράφουμε:

Για τη θεατρική παράσταση Ο τελευταίος Αντάρτης

Η πραγματική ιστορία της τελευταίας ομάδας του Δημοκρατικού Στρατού στο Γράμμο, ζωντανεύει στη σκηνή από τη Θεατρική Ομάδα 2510. Πέντε ιστορίες, πέντε γυναικών, μαχητριών της ομάδας, διατρέχουν οριζόντια τη Δεκαετία της Φωτιάς, 1940-1949. Παράλληλα, η θεατρική αφήγηση ενισχύεται από τη βιοματική, εν σκηνή, του 93χρονου σήμερα Τάκη Σάντρα, τελευταίου εν ζωή μέλους της ομάδας...

... (σκηνοθέτης) : Όταν διαπραγματεύεσαι ένα θέμα «πολιτικό» ή «ιστορικό», είναι πολύ εύκολο να πέσεις στη παγίδα μιας ηρωικού τύπου αφήγησης και απεικόνισης. Ή να μην αποφύγεις τον «διδασκισμό» ή ένα κείμενο που να τείνει προς κάποιου είδους «μανιφέστο»... Επιλέξαμε λοιπόν μια σύνθεση θεατρικής απεικόνισης, μουσικής ζωντανής και βιοματικής αφήγησης, ώστε να συνδέσουμε την ιστορικότητα με το σήμερα. Να αποφύγουμε την παγίδα της «μουσειακού τύπου αναφοράς» αλλά και μια μεταμοντέρνας αισθητικής που θα υπονόμει τη διαχρονικότητα. Η παρουσία του Τάκη Σάντρα, που διηγείται την ιστορία της τελευταίας ομάδας, στην οποία συμμετείχε, λειτουργεί διπλά: αφενός λειτουργεί «μπρεχτικά», καταργώντας το όριο μεταξύ θεατή/ηθοποιού, πραγματικού/φανταστικού, και τελικά, τέχνης και ζωής. Από την άλλη λειτουργεί «αριστοτελικά», καθώς το στοιχείο της «κάθαρσης» ενδυναμώνεται από μια παρουσία ουσιαστικά – και όχι τυπικά – εξωχρονική («ο από μηχανής»). Είναι η συμμετοχή του, εν τέλει, που μετατρέπει τη θεατρική σκηνή, σε ένα στοιχείο διαπραγμάτευσης ανάμεσα στο τότε και το τώρα. Και αυτό, συνειδητά ή υποσυνείδητα, το εισπράττει στο ακέραιο ο θεατής. Για το έργο μελετήσαμε σαν ομάδα σημαντικό αρχαιακό υλικό...

... (ηθοποιοί) ...

... Ζούμε μια περίοδο που, από διάφορες πλευρές, επιχειρείται το ξαναγράψιμο της ιστορίας, η απαράδεκτη και προκλητική εξίσωση του κομμουνισμού με το τέρας του φασισμού. Η ταύτιση του ναζισμού με τις δυνάμεις που τον συνέτριψαν... συκοφάντηση που είναι προάγγελος πολέμων και επίθεσης σε κάθε δικαίωμα και ελευθερία...

... Ειδικά στη χώρα μας, η γενιά αυτή σήκωσε στις πλάτες της, όχι μόνο τον αγώνα ενάντια στον φασισμό αλλά και στις επεμβάσεις των ξένων, που συνεχίστηκαν...

... Ειδικά στους πιο νέους ανθρώπους, η περίοδος αυτή, βγαλμένη θαρρείς από σενάρια ταινιών, παραμένει άγνωστη χώρα... Δεν περιμέναμε, όταν ξεκινούσαμε πριν τρεις μήνες... τον πλούτο σε εικόνες, γνώσεις και κυρίως συναισθήματα που θα αποκομίζαμε...

... Πάνω από το 30% του ΔΣΕ ήταν γυναίκες. Σε καμιά άλλη περίπτωση λαϊκού πολέμου δεν υπήρξε τόσο μεγάλη συμμετοχή γυναικών. Ισοτιμία στη μάχη. Μια ακόμα αγνωστη πτυχή...:

Αν το παραπάνω μας φάνηκε λίγο δύσκολο στην κατανόηση (απλώς λόγω κάποιων προαπαιτούμενων τεχνικών όρων, όχι για το πιο καίριο μέρος του!) ή η επίσκεψη στο χώρο του θεάτρου μας φάνηκε κάπως δυσχερής τεχνικά, δεν πειράζει, ας δούμε πώς το κάνουν σε μέρη της Ελλάδας που η πρόσβαση σε θέατρο θέλει όχι απλώς περίπατο αλλά καράβι (και άρα όχι απλώς εισιτήριο θεάτρου αλλά και караβιού πηγαίν'έλα) Πάμε στο επόμενο pdf: